

اخبار

قانون شهروندی مانع استعمال دخانیات در اماکن عمومی است

شرق: ته‌سیگارهای به‌جامانده در برخی از ایستگاه‌های مترو، نشان می‌دهد که برخی از مسافران حقوق شهروندی خود را زیر پا می‌گذارند. موضوعی که نه‌تنها در کشور ما بلکه در بسیاری از کشورها باعث جالش شده است. البته در دهه‌های قبل ممنوعیت‌های زیادی در این زمینه نبود و کم‌کم با کامل‌ترشدن قوانین، حقوق شهروندی هم چار چوب محکم‌تری پیدا کرد. از اواسط دهه ۷۰ در کشور ما کمیته‌ای به نام کمیته کشوری کنترل دخانیات تشکیل شد. در سال ۱۳۷۷ سازمان جهانی بهداشت به تدوین کنوانسیون جهانی کنترل دخانیات اقدام کرد و ایران نیز از سال ۱۳۸۴ به این کنوانسیون پیوست. بعد از پیوستن ایران به این کنوانسیون جهانی، قانون جامع کنترل و مبارزه ملی با دخانیات سال ۱۳۸۵ در مجلس تصویب و آیین‌نامه اجرایی این قانون نیز سال در ۱۳۸۶ ابلاغ شد. در تبصره ۱ ماده ۱۳ قانون جامع کنترل دخانیات آمده است: «استعمال دخانیات در اماکن عمومی یا وسایل نقلیه عمومی موجب حکم جزای نقدی از ۵۰ هزار ریال تا ۱۰۰ هزار ریال است». ماده ۷ آیین‌نامه اجرایی قانون جامع کنترل دخانیات نیز می‌گوید: «به منظور حفظ سلامت عمومی به‌ویژه محافظت در برابر اشتقاق تحمیلی دود محصولات دخانی، استعمال این مواد در اماکن عمومی ممنوع است». ماده ۳ این قانون نیز تاکید می‌کند که هر نوع تبلیغ، تشویق مستقیم و غیرمستقیم یا تحریک افراد به استعمال دخانیات اکیدا ممنوع است.

طبق ماده ۱۳ قانون جامع کنترل دخانیات، حقوق شهروندان محدود به اماکن عمومی و محیط‌های تفریحی نیست. کار در هوای سالم یکی از حقوق اولیه کارکنان و کارمندان و از وظایف اصلی و قانونی کارفرمایان است. محافظت کارکنان و مراجعان در برابر دود محیطی دخانیات از بروز عوارض این عامل خطر‌ساز که زمینه‌ساز بسیاری از بیماری‌های شغلی است، می‌کاهد. پیرو این موضوع هم رئیس گروه سلامت محیط علوم پزشکی شیراز در همایشی که در همین مورد برگزار کرد، اعلام کرده بود: آثار دود روی اشیا، وسایل و ظروف مختلف خانه بر جای می‌ماند. باقی‌مانده نیکوتین و مواد شیمیایی حاصل از استعمال دخانیات که بر روی اشیا و اثاثیه باقی می‌ماند، می‌تواند با سایر مواد شیمیایی در فضای بسته واکنش نشان داده و ترکیبات سمی و سرطان‌زا ایجاد می‌کند که خطر جدی برای کودکان در بر دارد. دود دست سوم بر روی سطوح باقی‌مانده با شیوه‌های تمیزکردن معمولی از بین نمی‌رود، با پاک‌زدن در و پنجره‌ها یا استفاده از دستگاه تهویه برطرف نمی‌شود و در تمام قسمت‌ها موجود است و مربوط به قسمت خاصی نیست. آنچه مسلم است در مکان عمومی که سیگار یا قلیان اشتقاق شود، تمام افراد در معرض هر سه نوع دود هستند. تحقیقات نشان می‌دهد در افراد غیرسیگاری که مصرف‌کننده هیچ نوع دخانیات نیستند، تنها به دلیل در معرض دود محیطی قرارگرفتن، غلظت مونوکسید کربن خون بالاتر رفته و تحمل آنان نسبت به ورزش کمتر است.

جایگاه آقایان و بانوان در اتوبوس‌های بی‌آرتی جابه‌جایی شود

مدیرعامل شرکت واحد اتوبوس‌رانی تهران گفت: متأسفانه خانم‌ها بیشترین آسیب را در تصادفات راهنمایی و رانندگی مرتبب با اتوبوس‌ها می‌بینند. به گزارش روابطعمومی شرکت واحد اتوبوس‌رانی تهران، مهدی علیزاده اظهار کرد: به دلیل حضور گسترده موتورسیکلت‌ها و ماشین‌های شخصی در خطوط ویژه اتوبوس، ترمزهای ناگهانی راننده اتوبوس برای جلوگیری از برخورد با عابر یا این وسایل گاهی اجتناب‌ناپذیر است و به دلیل وجود بخش خانم‌ها در جلوی خطوط بی‌آرتی بیشترین صدمات به آنها وارد می‌شود. علیزاده در ادامه یادآورد شد: در سدها خط متعلق به بخش خصوصی که مانند قدیم‌الایمان در جلو و خانم‌ها در بخش انتهایی اتوبوس حضور دارند، کمتر شاهد آسیب‌دیدگی آقایان بوده‌ایم و این بر اساس رصد آماری دوساله است. مدیرعامل شرکت واحد خاطرنشان کرد: حفظ سلامت و امنیت همه شهروندانی که در طول ۲۴ ساعت شبانه‌روز از خطوط بی‌آرتی ما استفاده می‌کنند، از اهمیت بالایی برخوردار است و بر اساس این و به توصیه متخصصان تصمیم گرفتیم وضعیت استقرار خانم‌ها و آقایان در خطوط بی‌آرتی به روال قدیم یعنی آقایان در جلو و خانم‌ها در بخش انتهایی بازگردد. علیزاده گفت: اسمال با پیگیری‌های فراوان شهردار تهران، تعداد درخورتوجهی اتوبوس تولید داخل یا خارج از کشور به ناوگان اتوبوس‌رانی اضافه می‌شود و تلاش خواهیم کرد در مدت‌زمان نه‌چندان طولانی، مردم شاهد آسایش بیشتری در اتوبوس‌ها باشند.

افقی:

۱- بخش رویی پوسته جامد زمین- قشه‌های آتشیزخانه- زمان تعیین‌شده برای انجام کاری
۲-هیچ‌کس- خریداری ۳- نشانه اختصاری صفحات- پوست این حیوان بلاّی جانش‌شده-
عهددار ۴- حاشا کردن- مادینه- قابل شنیدن ۵- در امانت روا نیست- از عولفه- جنگ و پیکار ۶- ترشی بادمجان- ماده روان با شکل متغیر- زخم سطحی روی پوست ۷- قیمت- تنها- کیسه نایلونی دسته‌دار
۸- سزآوار نفرین- جمع ملک ۹- پلیمر مصنوعی سبک برای بسته‌بندی- از اصول دین- آدم گیج راه می‌رود و می‌خورد ۱۰- نوعی ماهی استخوانی آب‌های شیرین- رفت‌وآمد- نوعی شنا ۱۱- برنده ملی نیوزیلند- جایگزین گیاهی گوشت- مشاور
۱۲- مخترع لگاریتم- ظرفی برای پذیرایی- سگ فضانورد شوری ۱۳- زمان سنج- مثل ماه- چوب خوشبو ۱۴- از واحدهای اندازه‌گیری فشار- دانشکده‌ای که در آن چند رشته فنی تدریس می‌شود ۱۵- کتف- الیومی با آواز شهرام ناظری- حرف نمی‌زند

عمودی:

۱- ویژه- راهبر هواپیما- مشورت ۲- آمارگیری- گروه مجهز- خمیدگی کاغذ ۳- پیش‌شماره تلفن- بازیگر زن فیلم‌های قوی سیاه و لئون حرفه‌ای ۴- از ابزار چوب‌تراشی- شیعه- دومین مهره کردن ۵- چند کلمه- روشن و درخشان- شمشیر عرب ۶- تابناک- سوراخ کردن- در کوه قاف آشیانه داشت ۷- دفعه و مرتبه- دندان‌های اولیه- پودر دستگاه پرینت ۸- پله انگلیسی- مقابل ویران- قابل مشاهده- خودنمایی بیجا ۹- کاشف قانون وراثت- دشمنان- مربوط به عموم ملت ۱۰- قوم مغول- سمبل- شعله

گزارش «شرق» از یک روز حضور در جمع جوانان و بررسی میزان مصرف سیگار در بین آنها

یک تفریح آسیب‌زننده

شرق: سیگارکشیدن بخشی از تفریح این روزهای جوان‌ها شده است. سر میز بیشتر کافه‌های سطح شهر زیرسیگاری‌ها پر از ته سیگار، هشدار چیزی را برای جامعه دارد که شاید عوارض آن در سال‌های بعد خود را نشان دهد؛ جوان‌های که با مشکلات ریه و سرطان به میانسال‌های بیماری تبدیل شدند. این در حالی است که تمام آمارها از افزایش چشمگیر مصرف دخانیات در ایران حکایت دارد. وارد جمعی از جوان‌های بین ۲۰ تا ۲۵ سال می‌شویم.

وقتی از آنها سؤال می‌شود که چرا سیگار می‌کشید؟ یک جواب تکراری می‌دهند؛ جوابی که حتی در جمع‌های دیگر هم تکرار می‌شود؛ «اگر سیگار نکشیم پس چه کار کنیم؟». یکی از پسرها با‌خنده می‌گوید: «ولی واقعا می‌خواهم یک حرف شعاری بزنم. ما جوان‌ها تفریحی نداریم که اگر داشتیم حتما میزان مصرف سیگار در بین ما کمتر می‌شد. مثلا خود من دیشب با چند تا از دوستانم بولینگ بازی رفتم. به خودم آمدم و دیدم حدود یک ساعت و نیم است که در حال بازی هستم و اصلا حتی دلم نخواست در آن مدت یک پک سیگار بکشم...». حرف‌هایش نیمه‌کاره مانده که یکی با خنده می‌گوید: «به جایش سیب و پیسته می‌خوریم...». بعد صدای خنده این جوان‌ها حواس بخشی از مردم را به خود جلب می‌کند. همان موقع یکی از دخترها شروع به صحبت می‌کند: «حداقل سیگارکشیدن جدا از این حرف‌ها برای من لذت‌بخش است، چون تمام استرس آن لحظه را از من می‌گیرد. خدوم نمی‌دانم چرا میل همه به سیگار زیاد شده، شاید به دلیل افزایش استرس باشد اما هرچه هست من دوستش دارم...». پسر دیگری با عینک گرد و موهای کمی فر ادامه می‌دهد: «الان شما بقیه میزهای همین کافه را ببینید، روی همه میزها یک زیرسیگاری است. همه سیگاری در دست دارند. قدیم‌ترها مصرف سیگار به این اندازه عادی نبود و شاید عادی‌شدن مصرف سیگار بر میزان مصرفش هم اثر گذاشته باشد». یکی از دخترها که کم‌وبیش بیش از بقیه روی صحبت‌کردن دارد، نظری متفاوت از بقیه را بیان می‌کند که همین بحث بین آنها را جدی‌تر می‌کند. با لحن آرامی می‌گوید: «حقیقت به نظر این است که جدا از افزایش استرس که مصرف سیگار بین مردم بیشتر کرده، بین گروه‌هایی مصرف سیگار یک زُست وادا شده. مثلا من وارد خیلی از جمع‌های دانشگاه یا کلاس زبان و طراحی که می‌روم، همه یک سیگار در دست دارند و فکر می‌کنند حالا با این سیگار لای انگشتانشان خیلی خفن شدند. اغلب ما رشته علوم اجتماعی هستیم و برای همین خیلی وقت‌ها با هم شروع به بحث‌کردن می‌کنیم؛ بحث‌های سیاسی و فلسفی که همیشه سیگارکشیدن بخشی از کارمان است. ترم‌های اول خیلی این‌طور نبود اما در این یک سال که در

دانشگاه هستم می‌بینم رفتارها عجیب‌تر شده، گاهی در هنگام بحث‌کردن حس می‌کنم بچه‌ها با سیگار گوشه لبشان تصور می‌کنند چگوارا شده‌اند...». بعد از اتمام جمله آخرش، روی صورت همه دوستانش لیخندی می‌نشیند و هرکدام با یک یا دو نفر دیگر شروع به صحبت می‌کند. جملات هیچ‌کدام دیگر واضح نیست، اما یکی از پسرها شروع به صحبت می‌کند و کم‌کم همه ساکت می‌شوند؛ «ولی واقعا ما در دوره‌هی‌های دوستانه خیلی سیگار می‌کشیم. آن‌قدر که گاهی حالمان بد می‌شود ولی سری بعد وقتی قرار است بکدیکر را ببینیم باز هرکدام یک بسته سیگار می‌خریم و با خود می‌بریم، چون واقعا خیلی وقت‌ها کار خاصی جز سیگارکشیدن نداریم. چند باری پیش آمده که دور هم جمع بودیم اما سیگاری نداشتیم و آن موقع حس می‌کردیم که در جمع یک چیزی کم است. نمی‌دانم شاید به سیگارکشیدن در جمع عادت کردیم. مثلا من هر روز با دوستانم سیگار می‌کشم ولی وقتی دو روز در خانه بمانم اصلا سیگار نمی‌کشم چون میلی ندارم. یعنی کاملا از سر تفنن و تفریح با بچه‌ها سیگار می‌کشم...». بچه‌های دیگر دور این میز حرف‌های دوستانشان را تایید می‌کنند و هرکدام شروع به نظردادن در همین موضوع می‌کنند. دوباره سرورصدای آنها بالا می‌گیرد و بعد از چند دقیقه با شوخی یکی از بچه‌ها بلند می‌خندند.

افزایش اعتیاد زنده به دخانیات

حتی شواهد میدانی در سطح شهر هم نشان از افزایش مصرق سیگار نسبت به سال‌های قبل دارد. این روزها بیشتر رهگذران خیابان سیگاری در دست دارند. پیش از این کمتر زنی را در خیابان می‌دیدیم که سیگاری گوشه لب داشته باشد اما حالا در بسیاری از خیابان‌ها مخصوصا در مرکز شهر، شاهد مصرف دخانیات زن‌ها هم هستیم. موضوعی که تقریبا در برخی از مناطق پایتخت جا افتاده است. اما جدا از بحث نگاه جنسیتی به این موضوع، طی این سال‌ها به دلایل مختلف مصرف سیگار شدت گرفته است.

میزان مصرف روزانه سیگار در کشور، یک زنگ خطر جدی

حالا در بیشتر جمع‌های جوانان، خرید سیگار یک هزینه ثابت‌شده است. این موضوع را فروشندگان سیگار در کف‌های کنار خیابان‌ب به خوبی گزارش می‌دهند. یکی از این فروشندگان که در نزدیکی چهارراه ولیعصر مستقر است، توضیح می‌دهد و می‌گوید که بیش از چهار سال است که در این دکه کار می‌کند و هر سال میزان خرید سیگار جوان‌ها بیشتر شده است. او اشاره می‌کند: «الان خرید

چند دختر و پسر دانشجو که در کافه‌ای در نزدیکی چهارراه ولیعصر دور هم جمع شدند. روی میز آنها دو زیرسیگاری پر از ته سیگار است. خودشان می‌گویند حدود ۴۰ دقیقه است که رسیدند و در همین مدت هم حدود یک بسته سیگار مصرف کردند. بعضی از آنها حتی به درستی دود سیگار را به داخل نمی‌کشند و به قول خودشان تازه‌کار هستند، بااین‌حال هرکدام بعد از اتمام سیگار، سیگار دیگری را دود می‌کنند.

سیگار دیگر دختر و پسر ندارد، همه سیگار می‌خرند. این چیزها برای قدیم بود که سیگار دست زن یک عیب بزرگ بود. مشتری‌های من بیشتر دانشجویها و جوان‌های بین ۲۰ تا ۳۰ سال هستند. خیلی از آنها اصلا سیگاری نیستند، چون همیشه از من نمی‌سیگار می‌گیرند. معمولا مشتری‌های ثابتم را می‌شناسم و گاهی با هم حرف می‌زنیم. همین چند روز قبل پسر جوانی که گاهی از من سیگار نمی‌خرید می‌کند، آمد و یک بسته سیگار وینستون گرفت. گفتم همیشه نمی‌می‌گرتفی، چرا الان یک بسته می‌گیری که به من خندید.»

آمارها را جدی بگیریم

آمارهای مصرف سیگار در کشور باعث شده تا متخصصان ریه بارها در این مورد اظهارنظر کنند. حتی پیش از این هم در آبان سال قبل همشهری اعلام کرده بود استعمال دخانیات در ایران رو به افزایش است و مصرف سالانه سیگار در ایران از ۷۳میلیارد تا ۸۰ میلیارد نخ اعلام می‌شود؛ یعنی اگر برکل جمعیت ایرانی‌ها تقسیم شود، سهم هر ایرانی سالانه حدود ۸۶۰ نخ سیگار است. مصرف سیگار به عنوان یکی از عوامل خطر جدی بیماری‌های غیرواگیر شناخته شده و جزء هفت عامل خطر جدی است که سازمان جهانی بهداشت نسبت به آن هشدار داده است. سالانه بیش از ۶۰ هزار نفر در اثر مصرف دخانیات جان خود را از دست می‌دهند که اگر روند افزایش مصرف سیگار کنترل نشود، میزان مرگ‌ومیر در ۱۰ سال آینده به ۲۰۰ هزار نفر در سال خواهد رسید. بر اساس آخرین آمارهای اعلام‌شده از سوی وزارت بهداشت، ۲۵.۸۸ درصد مردان و ۴.۴۴ درصد زنان ایرانی مصرف‌کننده دخانیات هستند؛ یعنی به طور متوسط ۱۴ درصد گروه سنی بالای ۱۸ سال انواع محصولات دخانی را مصرف می‌کنند. مقایسه مصرف دخانیات در گروه سنی ۱۸ تا ۲۴ سال در سال ۱۴۰۰ نسبت به مطالعه قبلی در سال ۹۵، حاکی از آن است که مصرف روزانه سیگار در زنان این گروه سنی ۱۹۰ درصد افزایش یافته و مصرف قلیان هم به طور کلی با رشد ۵۴ درصدی مواجه بوده است. همچنین دبیرکل جهانی مبارزه با دخانیات هم در خرداد چند ماه قبل اعلام کرده بود حدود ۶۰ هزار مرگ در کشور در سال ناشی از مصرف و مواجهه با ورود دخانیات برآورد شده است. وضعیت شیوع مصرف دخانیات در سال ۱۴۰۰ در مردان کشور ۲۵.۸۸ و در زنان ۴.۴۴ بود که به طور کلی در پنج سال اخیر در گروه سنی بالای ۱۸ سال روند افزایشی داشته است. بیش از ۳۰ هزار میلیارد تومان برای خرید سیگار و تنباکو در کشور هزینه می‌شود و ضرر اقتصادی سالانه بیش از ۱۱۰ هزار میلیارد تومان به بخش‌های تولیدی و توسعه‌ای کشور به دلیل مرگ زودهنگام افراد مصرف‌کننده و در مواجهه با دود، غیبت از کار، ناتوانی و آتش‌سوزی است. سیگارکشیدن در فیلم‌های سینمایی و سریال‌های نمایش خانگی به قدری برجسته شده است که ناخودآگاه توجه مخاطب را به خود جلب می‌کند.

افسردگی ریسمان این روزهای جامعه

با وجودی که هر پدیده‌ای در جامعه دارای عوامل متعدد است، اما شاید یکی از دلایل مهم افزایش مصرف سیگار در جامعه به شرایط روحی مردم مربوط باشد؛ زیرا در همین سال‌های اخیر که با شدت مصرف دخانیات روبه‌رو هستیم، افسردگی بین مردم هم افزایش داشته است. در آخرین داده‌هایی که رسانه‌ای شده، علی فتحی‌آشتیانی، رئیس سازمان روان‌شناسی و مشاور ایران گفته بود آمارها نشان می‌دهد که رسیدگی به وضعیت سلامت روان در کشور نیاز به توجه بیشتر دارد. سازمان بهداشت جهانی هم اعلام کرده است که جهان تا سال ۲۰۳۰ نیاز بیشتری به خدمات سلامت روانی دارد. طرح‌های ملی مختلفی در حوزه سلامت روان انجام شده است. آخرین مطالعات در سال ۱۳۹۹ نشان می‌دهد که ۲۹.۷ درصد از جامعه ایرانی به نوعی از نشانه‌های اختلالات روانی رنج می‌برند. حدود یک‌سوم افراد جامعه با اختلالات روان‌شناختی مواجه هستند و این می‌تلبد که کارهای جدی‌تری در این زمینه انجام دهیم.

جوان‌ها را نادیده نگیریم

هر جامعه‌ای باید توجه ویژه به قشر جوان خود داشته باشد؛ زیرا در آینده نه‌چندان دور، سرنوشت کشور را به دست می‌گیرند و شاید طراحی سیستم‌های مثل تسهیل شرایط اجتماعی و اقتصادی و کاهش افسردگی، به شکل مستقیم و غیر مستقیم باعث ازبین‌رفتن بسیاری از مشکلات آنها شود که یکی از این مشکلات کاهش مصرف دخانیات است.

جدول ۴۷۵۳ طراحی: میزن کورانی

۴	۷	۲	۹	۶	۵
۸		۷	۹		
	۶	۸			
۷					۴
	۴	۱	۸	۳	۲
			۱	۳	
					۷

۷	۱	۸		۹	
	۴		۶	۱	۷
۸		۷			۳
		۲	۹		
۵		۴		۶	
۴	۸	۳	۹	۷	
۱		۹	۵		
۳		۸	۶	۱	

سودوکو سخت ۳۷۴۹

زمان پیشنهادی: ۴۰ دقیقه

قانون‌های حل جدول سودوکو

۱- در هر سطر و ستون باید اعداد یک تا ۹ نوشته شود. بدیهی است که هیچ عددی نباید تکرار شود.
۲- در هر مربع ۳×۳ اعداد یک تا ۹ باید نوشته شود و در نتیجه هیچ عددی نباید تکرار شود.

سودوکو ساده ۳۷۴۹

زمان پیشنهادی: ۲۰ دقیقه

سودوکو Sudoku یک واژه ترکیبی ژاپنی به معنای عدد‌های بی‌تکرار است و امروزه به جدولی از اعداد گفته می‌شود که به عنوان یک سرگرمی رایج در نشریات کشورهای مختلف به چاپ می‌رسد.

صدای مردم

در محله ما زندگی

برای زنان سخت است

زنان بسیاری سرپرست خانواده هستند و با افزایش اشتغال برای این گروه از جامعه، هر سال بر تعداد زنان شاغل اضافه می‌شود. دراین‌بین زنانی هم هستند که به تنهایی در این شهر بزرگ برای زندگی خود کار می‌کنند.

یعنی خودشان به شکل مستقل با کارکردن، خرج زندگی خود را درمی‌آورند. اما به دلیل ابعاد مختلف مسائل فرهنگی، همچنان زندگی برای بسیاری از زنان خودسرپرست دشوار است. در بین پیام‌ها و نامه‌هایی که برای ستون صدای مردم ارسال می‌شود، زنی با نام سارا ظاهری چندخطی درباره شرایط زندگی‌اش در یکی از محلات تهران نوشته است. این زن با نگاه دیگری به شهر تهران و محله‌ای که در آن زندگی می‌کند، درباره سختی زندگی برای زنان تنها و خودسرپرست خانواده نوشته است.

«در محله‌ای که من زندگی می‌کنم، هنوز زن خودسرپرست معنی دقیقی ندارد. اینجا با زیر سایه پدرت هستی یا به‌اصطلاح برخی نان‌خور شوهرت؛ یا دختر حاج‌فلانی هستی یا زن با عروس یک خانواده. در واقع اینجا زن‌بودن هم تعریف دقیقی ندارد، چه رسد به «زن خودسرپرست» زنان بسیاری در جهان با آن دست به گریبان هستند.

وقتی مستقل زندگی می‌کنی و سعی داری روی پاهای خودت ایستادن را تمرین کنی، حقیقتا باز هم آن‌چنان که باید در جامعه پذیرفته نمی‌شوی. به طور کلی همه چیز به شکلی پیش رفته که ما یاد گرفته‌ایم زیر سایه یک مرد تعریف شویم تا رسمیت پیدا کنیم. طبق تجربه‌ای که دارم، اگر همسایه کناری‌ات بداند تنها زندگی می‌کنی، احساس ناامنی می‌کند؛ یعنی شما به‌عنوان یک زن، برای زندگی دیگران تهدید به حساب می‌آیید.

واقعا در زمان‌هایی که آرایشی در ظاهر دارم و در پیج راه‌پله‌ها بوی عطرم باقی می‌ماند، متوجه قضاوت همسایه‌ها می‌شوم.

از سختی‌های زندگی تنها در بعضی محلات پایین شهر می‌تواند همین باشد که وقتی خریدهایت سنگین است و با زحمت از پله‌های ساختمان بالا می‌روی، نمی‌توانی تعارف کسی را برای کمک بپذیری، نباید با کسی گرم بگیری، حتی نباید تا دیروقت بیرون از‌خانه بمانی؛ چون قضاوت همسایه‌ها بسیار آزاردهنده خواهد بود.»